

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-358/24
08.07.2024. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Марине Илић, председника већа, Радомана Спариха и Јелене Вилотијевић, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном поступку против окривљеног АА из ..., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика и окривљеног ББ из села ..., Град ..., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Александра Милићевића из ..., изјављеним против пресуде Вишег суда у Крушевцу К-1/24 од 20.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2024. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Крушевцу К-1/24 од 20.03.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К-1/24 од 20.03.2024. године, окривљени АА из ..., оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, коју ће издржати по правноснажности пресуде, док је окривљени ББ из села ..., Град ..., оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246а ст. 1 Кривичног законика и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљеном ББ је изречена мера безбедности одузимање предмета опојне дроге кокаин, нето масе 1,13 грама, која је од њега одузета по потврди о привремено одузетим предметима Полицијске управе ... број 2248/22 од 23.06.2022. године, са којом опојном дрогом ће се поступити у складу са одредбама Закона о извршењу кривичних санкција.

Обавезани су окривљени да сnose трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- окривљени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи „у корист окривљеног“, при чему је у жалби тражио да буде обавештен о седници већа и

- бранилац окривљеног, адвокат Александар Милићевић из ..., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи „у корист окривљеног“. У жалби је тражио да он и окривљени буду обавештени о термину одржавања седнице већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, поднеском Ктж-375/24 од 27.05.2024. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу одбије, као неосноване, жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а пресуду Вишег суда у Крушевцу К-1/24 од 20.03.2024. године, потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу, је одржао седницу већа, сходно одредби чл. 447 ст. 2 Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милићевића из ..., а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу и окривљеног АА, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је сходно одредби чл. 451 ст. 1 Законика о кривичном поступку, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени навода у изјављеним жалбама и предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, нашао:

Жалбе окривљеног АА и његовог браниоца су неосноване.

Жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, првостепена пресуда се најпре суштински побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 Законика о кривичном поступку, указивањем да су разлози пресуде противречни изреци пресуде, да пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, односно о томе да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика.

Међутим, насупрот изјављеним жалбама, Апелациони суд налази да разлози пресуде не противрече изреци, а побијана пресуда садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, па првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 Законика о кривичном поступку, тим пре што се побијана пресуда жалбама само паушално побија по наведеном жалбеном основу, без указивања на конкретне разлоге у чему се то поменута битна повреда огледа, док се суштински оспорава утврђено чињенично стање.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног указује да су једини аргументи суда о

кривици окривљеног АА то што се на кесицама са опојном дрогом налазе његови ДНК трагови, као и одбрана окривљеног ББ, којој одбрани је суд поклонио веру, без да је ценио његову личност, чињеницу да је раније користио опојне дроге, као и мотив који је имао да лажно оптужи окривљеног АА. Бранилац даље указује да у конкретном случају не постоји ниједан доказ који говори у прилог кривици окривљеног АА, тачније не постоји доказ у виду телефонске комуникације између окривљених, вагица за прецизно мерење, мерилица или друго, при чему суд није ни утврдио да оба пакетића садрже опојну дрогу, будући да је испитиван један узорак, а два су пакетића. Жалбом браниоца се даље истиче и да је записник о саслушању окривљеног ББ сачињен пред Основним јавним тужилаштвом у Крушевцу незаконит доказ јер исти не садржи изјашњење осумњиченог о начину на који ће се бранити, односно да ли ће се у даљем току поступка бранити сам или ће ангажовати адвоката. Додатно, у току поступка је ускраћено право на одбрану јер окривљени АА и његов бранилац нису имали могућност да испитују окривљеног ББ, будући да је њихов предлог за његово саслушање одбијен. На крају, бранилац истиче и да је вештачење биолошких трагова непотпуно јер није узет неспоран биолошки материјал од окривљеног ББ.

Окривљени АА, као и његов бранилац у допуни жалбе, наводе да суд о образложењу пресуде истиче да су од окривљеног ББ одузета два ПВЦ пакетића са опојном дрогом кокаин бруто масе 1,30 грама, док се у изреци пресуде наводи да је окривљени АА окривљеном ББ продао опојну дрогу кокаин нето масе 1,13 грама, па је, с тим у вези, нејасно о којој количини опојне дроге се ради, јер се наведене количине знатно разликују. Окривљени у својој жалби даље понавља наводе из жалбе његовог браниоца, односно да се пресуда не може заснивати на исказу окривљеног ББ датом пред Основним јавним тужилаштвом у Крушевцу, као и да је у конкретном случају вештачена само једна кесица са опојном дрогом, иако је било речи о два пакетића.

По налажењу Апелационог суда, супротно жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца, првостепени суд је правилно ценио све изведене доказе како појединачно, тако и довођењем у везу са другим доказима, па је, с тим у вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање у конкретном случају.

Наиме, правилно је првостепени суд ценио исказ окривљеног ББ, који се у току целог поступка, у својој одбрани, на исти начин изјашњавао о начину на који је ступио у контакт са окривљеним АА и од њега купио опојну дрогу кокаин, у којој количини и за који износ, како је то и описано у изреци првостепене пресуде. Овакав исказ окривљеног ББ у сагласности је и са другим доказима, конкретно потврдом о привремено одузетим предметима Полицијске управе Крушевац број 2248/22 од 23.06.2022. године и записником о физичко – хемијском вештачењу од 08.08.2022. године. Имајући у виду овакву одбрану окривљеног ББ, коју је првостепени суд, и по оцени овог суда, правилно ценио, као и писане доказе којима је његова одбрана потврђена, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног АА, будући да је иста дата у циљу избегавања кривице и демантована другим доказима, а пре свега вештачењем биолошких трагова од 26.12.2022. године. Из поменутог вештачења произилази да су на вештачење достављена два узорка (материјал и са једног и са другог пакетића), те да је на оба достављена узорка детектован биолошки материјал АА.

Стоји чињеница да за потребе биолошког вештачења трагова није узет неспоран биолошки материјал од окривљеног ББ, како се то жалбом браниоца окривљеног и указује, међутим, по налажењу Апелационог суда, наведено не чини ово

вештачење непотпуним, тим пре што окривљени ББ није спорио да је држао пакетиће са опојном дрогом, а исти су од њега и одузети по потврди о привремено одузетим предметима, па би вештачење утврђивања присуства трагова окривљеног ББ на пакетићима са опојном дрогом било сувишно.

Апелациони суд даље налази да су неосновани наводи жалби окривљеног и његовог браниоца којима се указује да је нејасно о којој количини опојне дроге је у конкретном случају реч јер је различита количина наведена у изреци и образложењу побијане пресуде, имајући у виду да су количине различите јер је реч о бруто и нето количини, што је и назначено, тачније у образложењу пресуде се наводи да је реч о бруто маси, а у изреци да је реч о нето маси опојне дроге кокаин.

Неосновано се жалбама окривљеног и његовог браниоца оспорава и законитост записника о саслушању окривљеног ББ пред Основним јавним тужилаштвом у Крушевцу од 23.06.2022. године, истицањем да исти не садржи изјашњење осумњиченог о начину на који ће се бранити, односно да ли ће се у даљем току поступка бранити сам или ће ангажовати адвоката, будући да је на страни 2 поменутог записника наведено да је окривљени од стране заменика јавног тужиоца поучен о правима из чл. 68 ст. 1 тач. 1 и 2 Законика о кривичном поступку и о праву да узме браниоца који ће присуствовати његовом саслушању, након чега је окривљени ББ изјавио да ће се бранити сам и да му бранилац није потребан, а наведени записник је потписао без примедби.

Такође, неосновано се жалбама истиче да је окривљеном и његовом браниоцу ускраћено право на одбрану јер одбрана није имала могућност да испитује окривљеног ББ, будући да је на главном претресу од 20.03.2024. године, саслушаван окривљени ББ, а одбрана је имала могућност да поставља питања овом окривљеном, коју могућност је бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јовановић, искористио.

Имајући наведено у виду, Апелациони суд налази да се неосновано жалбама окривљеног АА и његовог браниоца првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, будући да докази који су изведени у току поступка, а које је првостепени суд правилно ценио, упућују на извесност у погледу учиниоца кривичног дела и његове кривице, док се жалбама окривљеног и његовог браниоца суштински даје сопствена оцена изведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд.

Првостепени суд је, самим тим, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање како у погледу објективних тако и субјективних елемената правилно применио кривични закон када је окривљеног АА огласио кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика, па су жалбе окривљеног и његовог браниоца у делу у коме се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, само паушалним указивањем на овај жалбени основ, оцењене као неосноване.

Испитујући одлуку о казни у првостепеној пресуди која се побија како жалбом окривљеног АА, тако и жалбом његовог браниоца, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције окривљеном, правилно ценио све околности које у смислу чл. 54 Кривичног законика утичу на то да казна буде већа или мања, па је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног узео у обзир чињеницу да је реч о млађој особи, да је исти отац

малолетног детета и раније је неосуђиван, те је окривљеног АА правилно осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, која казна је, и по оцени Апелационог суда, нужна и довољна да се у односу на њега постигне сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 и чл. 42 Кривичног законика.

Како се жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, првостепена пресуда у овом делу побија само паушалним навођењем овог жалбеног основа, без указивања на то које околности на страни окривљеног првостепени суд није ценио, а које утичу на одмеравање казне, то су, по оцени Апелационог суда, њихове жалбе без утицаја на другачију одлуку о казни, тим пре што је првостепени суд, на страни окривљеног најпре правилно утврдио, а потом правилно ценио све околности које утичу на то да казна буде већа или мања, о чему је било речи.

Првостепени суд је, по оцени Апелационог суда, правилно окривљеног АА обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка, на начин као у изреци побијане пресуде, будући да је исти оглашен кривим за предметно кривично дело, чиме је у обавези да трошкове надокнади, па се неосновано првостепена пресуда жалбом браниоца побија у овом делу, тим пре што бранилац исту побија само паушално, не дајући конкретне разлоге за другачију одлуку о трошковима кривичног поступка, па је жалба браниоца окривљеног у том делу оцењена као неоснована.

Из наведених разлога, Апелациони суд је на основу одредбе чл. 457 Законика о кривичном поступку, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар,
Радица Карић,с.р.**

**Председник већа-судија
Марина Илић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**